

Η μέλισσα και ο Δίας

/ Πεμπτουσία

Dias_bee_mesa

Λένε πως κάποτε, όταν οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν στους δώδεκα θεούς, μια μέλισσα περήφανη για το μέλι της πέταξε ως τον ουρανό, ψηλά στις κορυφές του Ολύμπου, στο παλάτι των θεών.

- Θέλω να προσφέρω στον Δία το μέλι μου, που τέτοιο δεν έχει ξαναγευτεί.

Και το αίτημά της αυτό για ακρόαση από το Δία, τον βασιλιά των θεών, το ικανοποίησαν οι άλλοι θεοί που την υποδέχτηκαν.

- Πράγματι, καλή μου μέλισσα, είπε ο Δίας ενθουσιασμένος, τέτοιο μέλι δεν έχω ξαναδοκιμάσει, είσαι μοναδική!

Και αμέσως μπροστά στους θεούς και στην περήφανη μέλισσα, που τέντωνε τις κεραίες της από ικανοποίηση και αυτοπεποίθηση, της υποσχέθηκε ο μεγάλος Δίας πως θα ικανοποιήσει όποια χάρη κι αν του ζητούσε.

- Πολυχρονεμένε μου Δία, βασιλιά των θεών, σε παρακαλώ να μου δώσεις τόση δύναμη, που να μπορώ, όποιον πλησιάζει στην κυψέλη μου, να τον σκοτώσω αμέσως με το κεντρί που θα μου χαρίσεις!

Ο Δίας, μα και οι άλλοι θεοί, έμειναν έκπληκτοι από το θράσος ενός τόσο μικρού πλάσματος, που είχε όμως τόσο μεγάλο φθόνο! Ο Δίας αγανάκτησε τόσο που...

- Θα πραγματοποιηθεί η επιθυμία σου, είπε αποφασιστικά και θυμωμένα ο πρώτος των θεών, όχι όμως όπως ακριβώς τη θέλεις. Θα έχεις βέβαια το κεντρί που μου ζητάς, αλλά κάθε φορά που θα τσιμπάς έναν άνθρωπο, θα χάνεις και το κεντρί σου και τη ζωή σου!

Και η μελισσούλα μας κατέβασε τις κεραίες της και έφυγε κακήν κακώς από το παλάτι των θεών πετώντας στη γη. Και σίγουρα κατάλαβε όπως και όλοι μας πως, **όποιος σκάβει τον λάκκο του αλλουνού, πέφτει ό ίδιος μέσα.**

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε τον μύθο

%diasandbee%